

Малките слушатели чакаха да чуятъ защо, тъй като не можаха да отговорятъ съ своя умъ.

- Защото, - продължи учителятъ, - ако днешната работа оставимъ за утре, - утрешната ще трѣбва пакъ да се отложи; и на другия день или ще трѣбва да се преуморишъ, или пъкъ да отлагашъ. Пресиличъ ли се, това показва, че не се пести силата. А и силата е богатство. И тя трѣбва да се пести. Но има и друго: когато не свършишъ нуждната работа и тя е била *послужна* на нѣкого, за да се оправдаешъ трѣбва да излъжешъ. А лъжата е началото на всички пороци.

Учителятъ се увлече въ разговора за спестяването и като видя, че ученицитѣ се изморяватъ въ многото отвлечени въпроси намисли да завърши съ приказка.

~~... Когато дядо Господѣ ходилъ по земята, отишелъ на пазаря да види какво правятъ хората. На едно мѣсто той чулъ двама, че се готвятъ да се връщатъ въ своето село. Единиятъ си билъ напълнилъ дисагитѣ съ какво не. А другиятъ си купилъ само едни опинци. Първия се прѣсмѣлъ на другия, че за едни едници не си струвало труда да идва на пазаря. А~~